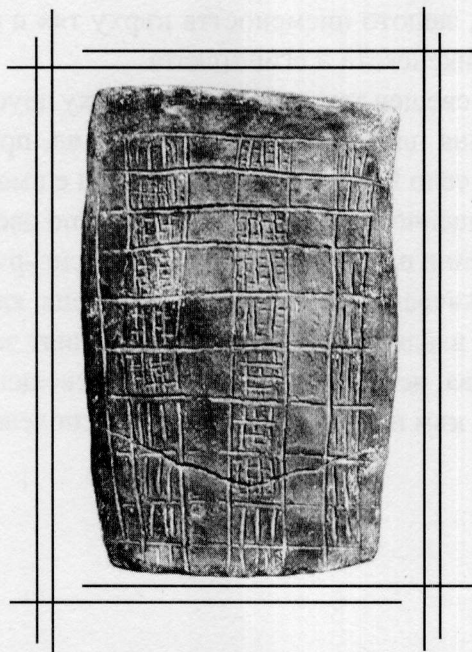

наблизо се е намирал производствен център за богослужебни утвари, ритуални инструменти, накити и амулети от „метала на боговете“.

Първите писмена

Нашите цивилизатори на Европа не изоставяли и прадревния си начин за записване „с черти и резки“ от западнобългарската пещера Козарника. Освен като врязани отделни знаци по скалните светилища ги имаме подредени в дълги редове като на пространен дървен документ. Той е врязан върху дъното на керамичен модел с вид на пещ от V хил. пр. Хр., намерен под останките на четири селища от неолита и каменно-медната епоха близо до кюстендилското село Слатино. Изследователи предполагат, че това може да е календарна система, защото някои от откритите там предмети издават астрономическите познания на енеолитните хора.

*Пространен дървен документ от V хил. пр. Хр. върху керамична плочка от с. Слатино, Кюстендилско, с **козарнишкия** начин на записване*

Особени *предписмени* знаци има и върху отделни находки. Плиний Стари, който е започнал римската си кариера като префект на Първи *тракийски* отряд в средата на Христовото столетие, смята, че с тези знаци са „разписани“ древни „разплащателни документи“. Но със самочувствието на правоверен римски учен е пропуснал да отчете, че това може да е било прадревно благовестие или дори първата – достигнала от 80 века до нас! – записана поема...

Отпреди 7 хилядолетия със загадъчни знаци е изписана и вероятно най-старата молитва в Европа, открита в светилището на ранно-земеделско селище от епохата на късния енеолит върху територията на съвременния град Русе. И върху идеално кръглата „чиния на Ной“ от пясъчник, която проф. Петко Димитров е извадил от 93-метрова дълбочина в Черно море, ясно се различават 28 знака! А с онези, от които са останали само следи, всичките стават около 60, като с различна форма от четливите са 23 – колкото за азбука.

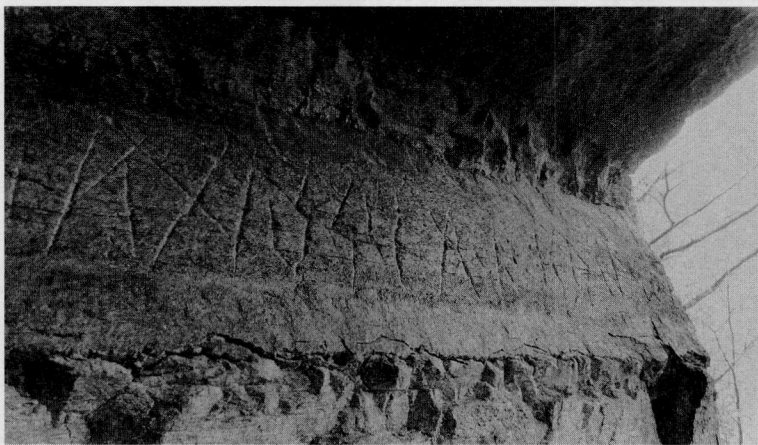
Тези и сходните им по време и вид „послания“ са признати за научна сензация, защото писмеността върху тях е с 1000 години по-стара от крито-микенската и египетската.

Определено свещен текст виждаме и върху двустранно гравирана обредна керамична плочка с писмена от V хил. пр. Христá, открита във врачанското село Градешница. Че тя дори е имала магична роля в прадревни посвещенчески обреди, се разбира по двете срещуположни по диагонал дупчици на периферията ѝ. О тях сигурно е била връзвана с обща връв за окачване върху гърдите на жреца, както сега поповете носят кръстче, а владиците – иконка. Различният запис на обратната ѝ страна подсказва, че във върховния миг от свещения ритуал тя вече е била обръщана към посветените адепти на споделеното духовно познание.

Текстът за посветени върху двустранно гравирана обредна керамична плочка с писмена от V хил. пр. Хр., открита в с. Градешница

Територията на днешна България е Земя на свещените писмена поне от V хил. пр. Хр. Оттогава са глинените и каменните плочки с най-старите дълги записи, които са с хилядолетие по-древни дори от египетските протоиероглифи! Върху археологически находки от долното течение на Дунав са открити към 5500 знака от епохата на неолита (около 6000 до 3500 г. пр. Хр.), като в над 1000 от случаите те са комбинирани от 2 и повече символа. Глинени плочки със сакрални символи са намерени и до вече споменатото село Караново (което е почти в средата на Одриското царство), сред руините на свещения за траките Перперек в земите на бесите край днешния град Кърджали. А положително ще видим още, след като се научихме да ги забелязваме.

*Врязаният надпис отпреди 6500 години в скала
край родопското село Ситово*

Изследователи дори определят, че врязаният в скала край родопското село Ситово надпис е с фригийски букви, изсечени преди 6500 години. Още през 1980-а от откритите „официално“ дотогава общо 1337 знака по нашите земи Людмила Дончева-Петкова определи 783 като руноподобни, 14 – като глаголически, и 185 – като познати в кирилицата и гръцката азбука. На симпозиума „Произход на писмеността“ в Милано белгийският учен Харал Харман от брюкселския Център по мултилингвистика дори защити хипотеза, че писмеността не е възникнала, както се предполагаше досега, в Месопотамия, в Китай или в Египет, а цели 2000 години по-рано – през 5500 г. пр. Хр. – на Балканите. В своята книга „Загадката на Дунавската цивилизация: Откриването на най-древната високоразвита цивилизация в Европа“ той доказва, че тук е пребивавала цивилизация, която навярно е развила първата писменост в света, защото нейната поява може да бъде отнесена дори към VII хил. пр. Хр.